

Comoara păiajenului

Vasile Militaru

Odata un paiajen ve vietuia la vie,
Tesu'ntr'o noapte plina de Mai, cu maestrie
Si fara nici un gres,
O plasa uriasa, in chipul unei stele, pe-o creanga de cires...

A doua zi, din somnu'i cand l-a trezit un cuc,
Paiajenul ramase cu ochii mari, nauc:
Privind ca'n aiurare la maestruta-i plasa,
El, -tremurand, -din minte aproapefu sa'si iasa,
Ca, ceiace-avea'n fata, i se parea minune
Si nimeni fericirea nu i-ar putea-o spune!...

Ce se'ntamplase?: Noaptea, pe plasa lui cea noua,
Cernuse din adancuri o pulbere de roua,
Iar soarele'n vazduhuri cand a putut irumpe, -
Schimbase toata roua in colb de pietre scumpe!

Si, cum in ele cerul frangea potop de raze, -
Ardeau in a lui plasa rubine si topaze;
Iti imbiau privirea, in ele sa ti-o scalde:
Safire si-ametiste, opale si smaralde;
Incrucisau pumnale de focuri tot mai nante
O spuza orbitoare de scumpe diamante
Si fiecare piatra, cu-o altfel de scantee,
Intretesea o panza de mii de curcubeie!...

Paiajenul, dand fuga pe fiecare lature,
Nu mai putea privirea de ele sa si-o sature
Si, mandru peste fire, ca are-asa comoara,
Trufia'n micu-i suflet patrunse'ntaia oara
Si zise cu'ngamfare: "De-acum e-al meu pamantul,
"Ca nu-i bogat ca mine nici Dumnezeu Preasfantul!..."

Cat despre celelalte sarmane vietati,
Cu cari fratie buna dusesese altedati, -
El le uitase iute: nici nu le stia de nume,
Nici c'au trait vre-odata alaturea pe lume, -
Si, de-ar fi fost sa vina vre una ca sa'i ceara
Macar o frimitura, -de foame sa nu piara, -
Nu i-ar fi dat paingul, sa'l fi picat cu ceara
Si, cu nespusa sila privea, intr'un cuvânt,
Spre ori-ce vietate a bunului pamant!...

POEZII ONLINE

Dar cand acel paiajen creadea mai cu tarie,
In marea lui putere: in marea-i avutie, -
O mierla, nu stiu ce fel, in sbor usor s'abate
Si, ca la ea acasa,
Trecand prin acea plasa,
Ii spulbera comoara de pietre nestemate!...

Paianjenul, vazandu-si pierdut al lui hamac
Si 'ntelegand ca iarasi e cum a fost: sarac, -
Si-a dat cu pumnii 'n temple, ne mai curmandu-si plansul,
Si-apoi, cazand gramada,
Abia putu sa vada:
Pamatul plin de lacrimi si de saraci ca dansul...

.....

Voi ce claditi din aur un Dumnezeu sub soare
Si'n viata strangeti banii cu mainile-amandoua; -
Sa stiti: comoara voastra e-asa de trecatoare,
Ca panza de paiajen investmantata'n roua!...